"Last Day Of My College"

"If you stand for last ceremony in your golden student life at gates of your college what thought must be feeling in your mind........!

કોલેજ જીવન એક એવુ જીવનનુ પ્રથમ સ્ટેપ છે જેમા અગર આપ ખુદ ગંભીરતા પુર્વક જીવનની કોઇ પણ ક્ષણ ઇચ્છો તો પણ શાયદ નથી જીવી શકાતી...........ભાગ્યેજ કોઇ પણ બાબત શાયદ છેલ્લે સુધી સાથ આપે એક તમારી Education Qulyfication એજ તમારી સૌથી મોટી ઉપલ્પધિ..........શુ ભણ્યા કેવુ ભણ્યા.....બાકી મિત્રો સર્કલ તમો અગર ઇચ્છો તો પણ વિખેરાઇ જતુ હોઇ.....મોટા ભાગે બસ કોઇ પણ ક્ષણ બસ ભોગવી લેવાની..........! તેનો ઉતર એકજ વાક્યમા સમાવી શકાય....મનનુ વિચલિતપણુ એવમ બાલ્યવસ્થા માથી પુખ્તતાનુ પ્રવેશ દ્વાર.....જેમા આકર્ષણતાનુ પ્રમાણની માત્રા શાયદ સૌથી વધુ........! મારી કોલેજમા મને ગર્વ સૌથી મોટી વાતનુ જો કોઇ હોઇ તો તે વાતનુ હતુ આજ પણ અમો ભલે ઓછી માત્રામા પણ કોલેજની શરુઆતમા અમો પ્રાર્થના જરૂર બોલતા.આજે બિજી કોઇ કોલેજમા ભલે પ્રાર્થના હવે ન બોલાતી હોઇ પણ અમારા સર શ્રી પ્રિયવંદન માણેક આજ પણ આગ્રહ રાખતા તે સૌની પ્રથમ હરોળમા સામેલ રહેતા. શિસ્તની માત્રા હતી જ.....આજે પણ અમો ખોટી રીતે પિરિયડ ન ગુમાવતા તેથીજ અમારા કલાસમા આજે પણ બેન્ચ ફુલ જોવા મળતી.કોલેજ લાઇફ સગીર વય માથી પુખ્તાની એન્ટ્રી.....બાળપણ માથી યુવાનીમા પ્રવેશ....એક અલગ ભાવના મનમા લઈને અમો અમારુ ગ્રુપ કોલેજ ના ફસ્ટ ઇયરમા એડમિશન લઈને આવેલ આજે ત્રણ વર્ષના સમય ના વહેણ વિતી ગયુ......હા, આજે અમારી કોલેજ લાઇફનો છેલ્લો દિવશ.......! આજ કુદરતી પ્રાર્થના હોલમા કાયમ કરતા ડબલ સંખ્યામા હાજરી જોવા મળેલ સર પણ ભાવુકતામા આજ થોડુ બોલ્યા અમારા છેલ્લા દિવશ વિચે............!

"If you stand for last ceremony in your golden student life at gates of your college what thought must be feeling in your mind........! આ વાક્ય સરના મોઢેથી અમોએ સાંભળ્યુ ત્યારે મનમા થયુ આજ છેલ્લો દિવશ.........! ફરી સરે આગળ વધાર્યુ.....દોસ્તો આજે મારુ તમોને સંબોધન દોસ્તનુ હતુ થર્ડ ઇયરના મારા મિત્રો આજે વિદાય લેવાના આ ક્રમ તો ચાલ્યા જ રાખવાનો પણ જે કોલેજમા તમો ત્રણ વર્ષ જેવો સમય વિતાવ્યો હોઇ અને આવતી કાલથી તમારે હવે આવવાનુ જ ન હોઇ તો તમારા મનમા ક્યા વિચારોનુ સામ્રજયે આજે જગ્યા લિધી હોઇ તે ફિલીંગ નો અનુભવ મે પણ કરેલ છે.મિત્રો થર્ડ ઇયર પછી તમારી ૫૦% સંખ્યાનો અભ્યાશ હવે પુરો.....બાકીના ૫૦% થી ઓછા સ્ટુડન્ટ આગળ અભ્યાશ કદાસ કરે અથવા કોઇ જોબ મળતા વચ્ચે છોડી પણ દે....પણ કોલેજ લાઇફનો મોટા ભાગે આજે અંત જ રહેવાનો......તમારા સુહાના સપના તમારી કોલેજમા એડમિશન વખતના હુ પુરા કરી શકયો હોઇ કે નહી તેનો અંદાજ તમો જ મારી શકો પણ હુ વધુ આનંદિત એમ છુ કે મારી આજની છેલ્લી બેન્ચ સૌથી વધુ નિયમિત શિસ્ત આધીન મે જોયેલ.....સૌથી સારુ રીઝલ્ટ આ કોલેજના ફસ્ટ

સેકન્ડ ઇયરમા આપાવેલ અને આપણી કોલેજના ઇતિહાશના શ્રેષ્ઠ જી.એસ. શ્રી નિરંજન ભટ પણ આજે જ વિદાય લેશે....મને આનંદ સાથે ઘણી મનમા દ્વિધા પણ છે છેલ્લા બે વર્ષના સમય દરમ્યાન તેમનુ વર્તન એક લીડર લાયક હતુ...કોઇ વિવાદ વગર શાયદ પ્રથમ જી.એસ. આજે અમારી કોલેજમા સફળતાપુર્વક વિદાય લેશે.......! તાળીઓના ગળગળાટથી અમારા આજ દિવશ પુરતા લીડરને અમોએ વધાવી લિધો........સર પણ પ્રાશંગિક પ્રવચન થોડુ ભાવભિનુ ને ઇમોસનલ ભાષામા અમારા વિદાય સભારંભ સ્પોર્ટ હોલમા સમયનો ખ્યાલ આપી તે સમયે સ્પોર્ટ હોલ મા મળવાનુ કહી પોતાનુ ટુકુ વ્યાખાન પુરૂ કર્યુ પણ અમોને વિચારોના સામ્રજયમા ધકેલવામા સફળ થયા............!

આજના ક્લાશરૂમમા જવાનુ મને થોડુ ભારી લાગ્યુ.....કેમ કે જે ક્લાશમા છેલ્લા ત્રણ વર્ષથી મારી પ્રથમ બેન્ચમા મારા ગ્રુપનો અધિકાર હતો તે ખતમ પુરો.....કલાશમા અધ્યાપક જયા સુધી એન્ટ્રી ન કરે ત્યા સુધી બ્લેક બોર્ડ ઉપરનો મારા ગ્રુપનો એ અધિકાર.....સુચનો સુવિચાર લખવાનુ મારુ ગાંડપણ આ બધાનો શુ છેલો દિવશ.......વિધ્યાર્થિની સાથેની નિખાલશ સ્પર્ધા ખોટા ખરા જોક્સ એ મસ્તી.......અધ્યાપક સાથેનુ અયોગ્ય વર્તન......શુ આજે તેનો અંત.......? દુખી દિલે મારી મારા ગ્રુપ સાથેની એન્ટ્રી આજે મને થોડી વધુ ગંભીર લાગી....પુરો કલાશ આજે ટી વાય બીકોમનો મને માયુશ લાગ્યો....<u>કાલથી ભણવાની ઝંઝટ ખતમ </u>....પણ આ વાક્ય મને આજે ન ગમ્યુ દુખ થયુ......કોઇ સહાધ્ય પાસેથી સાંભળ્યુ પણ તે તરફ ધ્યાન મે ન દિધુ.મસ્ત સુવિચાર આજે મારી ક્લાસમેટે...અમારી એન્ટ્રી પહેલા બ્લેક બોર્ડમા લખી દિધેલ........

<u>"ભણવા આવ્યા તા અમો મોટી ખ્વાઇશ લઈને.........! શુ ખરે ખર અમો ભણ્યા કે કોઇને ભણાવ્યા આપણે આજ સુધી "</u>

વાક્ય મને ગમ્યુ, જરૂર ગમ્યુ આજે દીપિકાએ ખુદની વ્યથા બ્લેક બોર્ડ ઉપર લખી ને છેલ્લો દિવશની શુભ શરુઆત કરી.દીપિકા સામે સસ્મિતે મે નજર કરી નેણમા સાફ વ્યથા નજર આવી....કદાસ નહિ પણ ચોકકચ આજનો છેલો દિવશ તેને પણ ન ગમ્યો હોઇ તે નજરમા આવ્યુ.તેની તો <u>આઝાદી આજે ખતમ થવાનો પણ છેલો દિવશ</u>.....કેમ કે અમારા જેમ હવે તે સવારના ક્યા કોલેજ જવાની હતી....સવારનુ એ સુપ્રભાતનુ મંગલમય વાતાવરણ દોડી દોડીને બસ કે રિક્ષા પકડવી અપુરતો નાસ્તો કરીને બગલ મા બે બૂકની બેગ લઈને ભાગવુ......કોઇ વખત મિત્રોના સ્કુટરમા અધીકારથી બેસી જવુ.....કોલેજની કેન્ટીનમા પ્રથમ પિરિયડથી જ કોફીની ચુસ્કી સાથેની શુભ શરુઆત હવે કેમ રહેવાની બીજા ગ્રુપના મિત્રોની રાહ ગેટ ઉપર જોવી સાથે જ કોલેજમા એન્ટ્રી હવે ક્યા અધ્યાપકની આજે મસ્તી કરવી......સાચેજ બધુ જ સ્ટોપ કે..........! લાયબ્રેરી રૂમમા નિરવ શાંતીમા ક્યારેક મોટા હાસ્ય થી ચોકવી દેવાનુ મારુ મન આજે પણ મને લાયબ્રેરી તરફ ખેંચી લેતુ......કોઈ પણ સંકોચ વગર દીપિકા તથા તેના ગ્રુપને કોઇ મુશીબતમા મુકી દેવાનુ મારુ મન આજે કોઇક અજુગતો ડર મને આજે કેમ લાગ્યો.....કેમ કે આજે છેલ્લો દિવશ અમારો.....આટલા ગમતા કોઇ ન ગમતા ચહેરા પણ બધા પરિચિત ચહેરા

હવે એક સાથે ક્યારેય પણ નહી દેખાઈ શુ........? સાચેજ આજ પછી એક સાથે કોઇ ક્લાશમા આપણી એન્ટ્રી હવે નહી હોઇ.....એ અધિકાર આપણો પુરો.....આજે જ કે........? આજે મને અચાનક મારો કોલેજનો પ્રથમ દિવશ પ્રથમ પિરિયડ યાદ આવી ગયો......ઘણા માસુમ સપના લઈ હુ પણ એક મધ્યમ વર્ગી પરિવારથી આ સ્ટાન્ડર્ડ કોલેજમા મારુ એડમિશન કારાવી ને આવ્યો.....મારુ વતન તો દૂર હતુ હોસ્ટેલમા પણ એડમિશન લેવુ પડયુ.પણ પહેલા દિવશે બીજી કોલેજો જેમ અહી કોઇ રેગિંગ જેવુ ન હતુ તે અમારા સરની કૃપા હતી.પ્રથમથી જ શિસ્તતા વાતાવરણના કારણે હોસ્ટેલમા પણ આ દુષણ ન હતુ.પ્રથમ બેન્ચનો અધિકાર મારો હતો તે રહ્યો..દીપિકા પણ પ્રથમ બેન્ચમા મારી ક્લાશમા હતી જે ફસ્ટ દિવશે દીપિકાના ગ્રુપે રિષેશમા મારી બેન્ચની પાટલીમા મારી બેઠક ઉપર જે ગમ જેવુ પ્રવાહી નાખીને મારુ સ્વાગત કરેલ તે યાદ આવ્યુ.....સાચેજ એ મજાક ત્યારનો મારો ગુસ્સો પુરા ક્લાશમા મારો ફજિતો.....કેમ ભુલવા એ સોહાના દિવશો...........!

<u>"સુંદરતા મનની હોઇ રાજ મુખ ઉપરની સુંદરતા દેખાવ જ હોઇ.</u>.......આ વાક્ય એક પાત્રિય મારા અભિનયમા મને દિપીકાએ નાટકના સ્ટેજની પાછળ મારા પાત્રની તૈયારીમા હતો ત્યારે હુ સાંભળુ તેમ બોલેલ ક્યા સંદર્ભમા હોઇ,કેમ બોલેલ તે બાબત હુ પુછી ન શક્યો (મોટા ભાગે દિપીકા મને રાજના સંબોધનથી વાત કરતી)કેમ કે થર્ડ ઇયરના લાસ્ટ અમારા ફેસ્ટીવલમા હુ સાંસ્કૃતીક પ્રોગ્રામમા ભાગ લેતો ત્યારે કિધેલ એ પછી અમારી એવી કોઇ મુલાકાત જ ન થયેલ પણ હુ ખુબ પ્રભાવિત હતો દિપીકાથી તે વાત હુ આજે પણ સ્વીકારુ છુ પણ મારા તરફથી નિખાલશ દોસ્તી સિવાય મે ક્યારેય પણ આગળ કોઇ ચર્ચા કરુ તેવી હિમંત કરી ન શકેલ......કોલેજના પ્રથમ દિવશ પછી અમારી બંનેની બેન્ચ બાજુમા હોવાથી અમારી બૂક લે આપની શરુઆત થયેલ તે છેલ્લે સુધી કોઇ મનદુખ વગર ચાલેલ......હુ એમ જ માનતો કે દિપીકા મારી બેસ્ટ ફ્રેન્ડ છે અને રહે તેવુજ ઇચ્છતો.....કદાસ હુ મધ્યમવર્ગી પરિવારનો નબિરો કોઇ ખોટા આકર્ષણમા આવીને વિપરિત કોઇ વાત કરી બેશુ....જે અયોગ્ય હોઇ તો મારુ હૃદય મને ક્યારે પણ માફ ન કરે.....અમો બિલકુલ નજદીક નહતા આવેલ તે વાત પણ નથી.......એ સમય દરમ્યાન અમો ભાગ્યશાળી હતા કે નેશનલ યુથ પ્રોજકટ નો આંતર રાજય એક કેમ્પ અમારા કોલેજમા મારા થર્ડ ઇયર દરમ્યાન સાત દિવશનો યોજાયેલ.અલગ રાજયો માથી પ્રાંતવાદ અસંખ્ય સ્ટુડન્ટ પોત પોતાની કોલેજનુ પ્રતિનિધ્વ કરવા આવેલ અમારી કોલેજમા કેમ્પનુ મારે પ્રતિનિધ્વ કરવાનુ હોવાથી હુ જ લીડર હતો.મે દિપીકા તરફ વધુ ધ્યાન આપેલ તેના ગ્રુપમા મે તેને લીડરશિપ સોપેલ ને પુરા સાત દિવશમા અમો યજમાન ગ્રુપ તરફથી સફળતા પુર્વક હેન્ડલિંગ કરેલ.....જેનો યશ પુરી કોલેજ ને મળેલ.આ સાત દિવશના કેમ્પમા કોલેજ કેમ્પસમા જ હોવાથી અને તે દરમ્યાન અમારુ દિવાળી વેકેશન હોવાથી અમો સાત દિવશ સાથેજ રહ્યા.....ઘણા નજદિક આવી ગયેલ ખુદ એક બિજાની સોચ વિચારની આપલે સાયરી જોક્સ તેના ઉપર મારુ પ્રભુત્વ હતુ તે દિલ ખોલીને બધાએ માણ્યુ.દિપીકાને ગાવાનો અનહદ શોખ હતો તે ગાઇ પણ સારુ શકતી જે મોકો તેને મલ્યો વિવિધ પ્રોગ્રામમા અમો

સફળતા પુર્વક કોલેજનુ નામ આગળ વધારેલ.વિવિધ પ્રાંતના સ્ટુડન્ટ તે પ્રાંતની સંસ્કૃતીની આપ લે કરે ઘણુ જાણવા મલ્યુ અનહદ આનંદમા એ દિવશો જ્યારે પુરા થયા,કોલેજ કેમ્પસમાથી પુરા વૃંદે વિદાય લિધી ત્યારે પુરો કેમ્પસ ખાલી થઈ ગયો પછીની ગમગીનિના છાયા અમારા ગૃપમા આવેલ તે દિવશે પણ મારી તથા દિપીકાની આંખો ભીની થયેલ કેમ કે આટલો મોટો અલગ અલગ પ્રાંતનો મેળાવડો ફરી કયારે પણ ભેગો જોવા ન મળે બિજા પ્રાંતના સ્ટુડન્ટ જ્યારે વિદાય લેતા હતા ત્યારે ઘણુ અમોને સોપીને ગયેલ આજ પણ હુ તે દિવશો યાદ કરુ ત્યારે મારી આંખો નમ થઈ જાઈ છે........! દિપીકા સાથે વો સાત દિન મે ગુજારેલ એક નવી દુનિયામા કેમ ગુજારેલ હોઇ તે આજે પણ મને મુંઝવીને રાતના અચાનક જાગીને વિચારતો કરી મુકે....... કેમ આટલુ મને ગમતુ તેના સાથે તેને પણ ગમતુ હશે.....કે.....? જે સવાલનો જવાબ મને મળે તે પહેલા આજે કોલેજનો છેલ્લો દિવશ.આજે તો મારુ ગ્રુપ મને એકલાને કેમ છોડે જેથી હુ દિપીકા સાથે એક વખત થોડી વાત તો કરી શકુ.......મારા સપના ફક્ત સપના જ રહેશે કે........? વો ભી ક્યા દિન થા.....!

અરેય કાફર વળી ક્યા ખોવાય ગયો.......?

મારા ગ્રુપમાથી મને તંદ્રામાથી જગાડતા પરેશે મને પુછી લિધુ.ખરો જવાબ તેને મે ન આપ્યો.હજી અમારા સર ક્લાશરૂમમા પધારેલ ન હતા. હુ કોઇ જવાબ આપ્યા વગર બ્લેક બોર્ડની નજીક ગયો અને મારુ પુરુ એડ્રેશ બોર્ડ ઉપર લખીને થોડી ભાવુકતા પુર્વક મારુ આજનુ છેલ્લુ સંબોધન શરૂ કર્યુ.

“મિત્રો આજે આપણે છેલ્લા ત્રણ વર્ષના સમયથી સાથે મોજ મસ્તી કરી તેની અવધિ આજે આમ અચાનક હવે પુરી થઈ.......(થોડી ભાવુકતામા મૌન) કાલથી તમો હુ આપણા એક બિજાનુ ગ્રુપ આ કોલેજંમાથી વિદાય લેશે.....ખુબ ભણીને મોટુ થવુ એક મન મા મકશ્દ હતુ જે મુજુબ આજે પ્રથમ સ્ટેપ બહુ જલદી ઝડપથી આમ પુરુ થઈ ગયુ......શુ ભણ્યા....કેવુ ભણ્યા.....તેતો સમય બતવાશે. આજના સુવિચાર જેમ કોને ભણાવ્યા....તે બાબત પણ ખરી,પણ સ્નાતક થઈ ગયા હવે પછી શુ.......! આજે વિદાય પહેલા મે મારુ અડ્રેશ લખી દિધેલ છે આપ નોંધી લેશો જીવનમા કોઇ રાહમા....કોઇ મોડ પર અચાનક મુલાકાત તો સંભવ છે જ.......મિત્રો આજે આ રાજેશ પંડ્યાથી કે રાજથી કોઇ જાણતા અજાણતા વિપદા મારા હસ્તક આવી હોઇ તો માફી.........!I feel that I am kinda detached soul.... But still I miss people from my past.... Places... time... memories... tears and smiles.... I can relate to everything I left behind.... And touchwood I feel blessed because whenever I look back I find my people standing there for me......!મૌજ કરી મારા ક્લાશમેટો સાથે હુ જીવનભર નહી ભુલુ.....ખાશ તો મારા ગ્રુપ એવમ મેડમ દિપીકાના ગ્રુપ સાથે..........! Life is like riding a bicycle. To keep your balance you must keep moving.

હા, આજ હુ એટલુ મહામહેનતે બોલી શક્યો તાળીયોની કોઇ અપેક્ષા મે ન હતી રાખેલ પણ પુરો ક્લાશરૂમ ગાંજી ઉઠ્યો..... અજાણતા આજે હુ કેમ બધાને વહાલો લાગ્યો હોઇ તેમ, નત મસ્તકે દિપીકા તરફ નજર કરી હુ બેશી ગયો..

પછી તો પુરો ક્લાશ એક બિજાના એડ્રેશની આપ લેમા સર પણ ક્યારે આવી ગયા તે પણ ખ્યાલ ન પડ્યો પણ મને આશ એક હતી દિપીકા મને એડ્રેશ કયારે આપે.......જેના માટે મે પુરા ક્લાશને મારુ એડ્રેશ આપેલ તે મેડમ મને ખુદનુ એડ્રેશ આપે છે કે નહી.....બે શબ્દો ભલે એકાંતમા નહી પણ કોઇ ની હાજરીમા પણ નહી બોલે શુ.........? બિજા મિત્રો સાથે કોલેજનુ છેલ્લુ શેક-હેન્ડ કાર્યક્રમ થોડી મુશ્કેલ થી મે પતાવ્યો. હવે છેલ્લે દિપીકાની બેન્ચે મારે જવાનુ હતુ દિપીકાના પુરા ગ્રુપ ને હાથ મિલાવીને હુ દિપીકા તરફ ધડકતા હૃદયે આગળ વધ્યો.........! હા,સાચેજ દિપીકા ખુદ અશ્રુના પ્રવાહે મારા સામે પોતાનો હાથ લંબાવ્યો......હુ પણ ઘડીભર દિપીકાનો હાથ પકડી ભાવુકતાભર્યો તેના ચહેરા સામે જોતો રહ્યો.......હા દુખી દિલે તે પરેશાનીમા હોઇ તેમ રડતી મે જોઇ.હા મારી કે કોલેજના પુરા વૃંદની વિદાય મને જેમ વહમી હતી તેમ તેને પણ હતી.મને ગમ્યુ...આજનુ દિપીકાનુ વર્તન.દિલના કોઇક ખુણેથી અસમજ પુકાર થતી મે જોઇ......રાજ સમય હજી છે.....કઈક કબુલ કરી લે....જોને દિપીકાના આશુ તારા માટે છે.બહુ સમયે મારો હાથ દિપીકાએ છોડ્યો....જેમ મારે પણ નહતો છોડવો તેમ કદાશ તેને પણ આજે નહતો છોડવો..

તુમ જહા જહા ચલોગે મેરી છાયા સાથ હોગી...........! મારા ગ્રુપના જોકર સુરેશ ધોર્યાનુ આ ગીત સાંભળીને બિજા મારા મિત્રો પણ મોટા અવાજે ગાવા લાગ્યા ને જાણી બુઝીને દિપીકાને કોઇ અંસમજ શરમમા મુકી દીધી...હુ પણ ઝડપથી મારી બેન્ચે ફરી જગ્યા ઉપર બેશી ગયો.સર પણ અપૌચરિક પ્રવશન કે લેકચર આપી..... ખુબ આગળ વધો.....મોટા નાગરીક બનો આ દેશના, તેવુ આજના વાતાવરણને અનુકુળ બાબતોનુ વર્ણન કરી વિદાય થયા.હજી બે થી ત્રણ પિરિયડ બાકી હતા બિજા સર પણ આવશે.....અમો સર્વને આજના છેલ્લે દિવશે સંબોધન કરવાનો મોકો કોણ આજે છોડે.પણ વાતાવરણમા ગમગીનિ જરૂર હતી.આજ કોઇ વધુ મસ્તી મજાકકે જોક્સની આપ લે નહતા કરતા. ફરી હુ મારા વિચારો મા ખોવાય ગયો.ત્યારે હુ સેકેન્ડ ઇયરમા હતો તેનુ એડમિશન હજી લેવાનુ બાકી હતુ.બેત્રણ દિવશ હુ લેઈટ આવેલ જેથી હવે ઍડમિશન નો આજે છેલ્લો દિવશ હતો. જલ્દી જલ્દી એડમિશન હુ લઈને ફી ભરવા જ્યા પર્ચ કાઢ્યુ ત્યા આધાત લાગી ગયો કેમ કે મારા પર્ચમાથી ૫૦૦૦/- જેવી સ્કુલ હોસ્ટેલની ફીની રકમ ક્યાંક કેમ પડી ગઈ હોઇ.....ફોર્મ તો ભરી લિધુ હવે આજે આ રકમ ન ભરુ તો...એડમિશનની તારીખ પુરી થઈ જાય........! પણ મારા ગ્રુપે તથા દિપીકાના ગ્રુપે મને બચાવી લિધો.બિજા દિવશે મને મારા હોસ્ટેલના રૂમમાથી આ રકમ મળી જેના માટે હુ બધા પાસે માફી માગવા લાગ્યો ને જે ફજેતો તે લોકોએ મારો કર્યો....બાદમા કેન્ટીનમા બધાનુ બિલ એક સાથે પેઇડ કર્યુ બે પિરિયડની ગાપશી તે મૌજ કેમ આજે મને વધુ યાદ આવતી

હશે.દિપીકાનો મે પરસનલ આભાર માન્યો ત્યારે તેના શબ્દો.....બસ ઍટલીજ વાત મને પરાઈ કરી ગઈ તારી વાત.........! અને મારુ દિગ્મુઢ અવસ્થામા તેની સામે ઉભીને જોવુ તે નથી ભુલાતુ મને..........! હવે આજ પછી મારે સવારે ઉઠી કઈ કાયમી ક્રિયા કરવાની....વગર કોઇ કોલેજ ગ્રુપ વગર દિપીકાની નજર..........!

These theee years of my life were really good... I know what I have learnt..... I can sense the changes in me... I met some really great people.... I would not name all of them here............I still miss his presence every time I achieve something.... આમ ને આમ વિચારમા મારા બધા પિરિયડ આજે અર્ધધ્યાનમા પુરા થયા.કોલેજનો મારો છેલ્લો કલાશ હવે પુરો થવાની અણી ઉપર આવી શુક્યો.કોઇ હરખસાથે કોઇ થોડા વધુ ભાવુકતા સાથે બિજા સ્ટુડન્ટ ક્લાશ છોડી ને સ્પોર્ટ હોલ તરફ રવાના થવા લાગ્યા હુ પણ હવે મારી છેલ્લી વખતની બેન્ચ સામે નજર કરી દરવાજા તરફ હાલ્યો પણ દિપીકા સાથે નજર તો મેળવી જ લિધી તે પણ તેના મિત્રો સહેલી સાથે અમારા સુધી પુગી ગઈ....મને મનમા આશ હતી તે મુજુબ એક મસ્ત સ્મીતની આપલે સાથે અમો બંને સૌની છેલ્લે ક્લાશરૂમથી બહાર આવ્યા.હા, બંને કોઇ અસોયિંગીક ભાવના કે વર્તનમા તબદિલ થતા પાછા વળ્યા એક સાથે....ફરી ક્લાશના દરવાજામા ઘડીભર ઉભીને સ્નેહાળ નજર ક્લાશમા બંને એ કરી.

"રાજ મને ત્તાજુબ એ વાતનુ મનમા નથી થમતુ હવે કાલથી આપણે અહી નહી આવવાવુ કે.......? રાજ ફરી આપણે મિત્રો આટલી સહેલાઇથી એક બિજા સાથે હળીમળી શકિશુ કે.....! રાજ આજ શુ આપણે ઉમરથી કે અભ્યાશથી મોટા થઈ ગયા હશુ.......! આપણી આઝાદી હવે ખતમ....હવે જવાબદારીનો પગરવ તને સંભળાઇ છે ખરો........!

એક સાથે દિપીકાના અલગ અલગ હેતુસભર પ્રશ્નોની ઝડી મને હેરાન કરી ગઈ.શુ જવાબ મારે આપવો હુ આજે સવારનો આ બધા પ્રશ્નોથી પરેશાન શુ જવાબ આપવો..

"દિપીકા તારા પ્રશ્નોનો મને પણ આજે મારા મનમા ઉદભવતા પ્રશ્નો જેમ મારા મનને વિચલીત કરી મુકે તે હકિકત છે ત્રણ વર્ષનો સંગાથ આમ ઘડીભરમા હવે પુરો થશે. ખાસ મને આપણા ગ્રુપથી વિખુટું પડવુ વધુ પરેશાની છે.........! દોસ્તી આપણે નિભાવી પણ હવે ક્યા જશુ ક્યારે થોડા સમય માટે પણ મળીશુ.....આ બાબત ધીમે ધીમે કોઇ વર્ક કે અભ્યાશમા ફરી જોડાશુ ત્યારે ઓછી થતી જશે.બસ જેટલા વખત સાથે મલ્યા ગુજાર્યો તે ક્યારેક યાદ કરી મનને તસલ્લી આપશુ......બિજુ કરી પણ શુ શકવાના હુ પણ બે ત્રણ દિવશ ગ્રુપ સાથે પુરા શહેરમા બિન્દાસ્ત ફરી લઈશ મનભરી બધુ ભુલી ને કોલેજ લાઇફના અંતને વધાવ્યા સિવાય હવે કોઇ ઉપાય પણ નથી.ફરી મારા ગામડે જવુજ પડશે.''

"રાજ તારો સાથ મને ગમ્યો મને તારો સ્વભાવ તારી લાગણી તથા મિત્રો પ્રત્યેની તારી સ્નેહાળ ભાવના તેમજ કોઇને જરા પણ દુખ ન થવા દેવુ તે તારો સિદ્ધાંત પણ ગમ્યો......મને તુ ખરેખર

યાદ રહીશ.....તારા સાથેની કોલેજ મિત્રતા વિશે હુ ઘણુ લખી શકુ તેટલુ મને મલ્યુ આભાર તારો.......!"

ફરી ચહેરા ઉપર મે નજર કરી ભીને વાને પણ દિપીકાનુ શ્રોષ્ઠ શરીર,ચહેરા ઉપરની લાલી,કપાળ ઉપરની લટ,નેણની મિઠી તૃપ્તતા,ખુદનો ભાવ મે ઘડીભર નિહાળ્યો....ખરેખર સુંદરતા નિરખતી મે જોઇ....પણ આ બધુ આજે જ મને કેમ પરેશાન કરે છે તે મને ન સમજાયુ મનમા એક આચકો પણ લાગ્યો કે શુ હવે દિપીકા મને ક્યારે નહી મળે....તો, ફરી મારી તંદ્રા ને જાકરો આપતા બોલી,

"રાજ મને આજે પણ યાદ છે આપણે સેકેન્ડ ઇયરમા હતા તને યાદ છે મારી સાથે મારી એક ફ્રેન્ડ પણ તે સમયે જોઇન્ટ થયેલ......!

હા, અરે સ્નેહાલી જ ને.......!

હા, સ્નેહાલી ફરી તે લોકો તો બરોડામા સિફ્ટ થઈ ગયેલ તેના શબ્દો મને આજે યાદ આવ્યા તેણીએ તારા વિષે મને કિધેલ કે રાજનુ વ્યક્તિત્વમા પુરુ કોમ્બિનેશન છે...આ માણશનો જે સ્વાભાવ ખુદનુ ગંભીરપણુ મિત્રો સાથે વગર અપેક્ષિત ભાવના મને મનમા તેના તરફ વધુ ખેશાણ કેમ થતુ હોઇ.....! ત્યારે મે મજાકમા તેને કહેલ હાલ હુ રાજને જણાવુ તો તે બિન્દાશપણે મને કહેવા લાગી અગર રાજને તુ જણાવ તો તારો આભાર......પણ મારા મનમા ત્યારે કોઇક અલગ ભાવના કેમ ઉભી થઈ હોઇ પણ મને ત્યારે સ્નેહાલીની વાત ન ગમેલ શા માટે ન ગમી હોઇ તેનુ ક્યુ કારણ હોઇ તે મને આજે પણ નથી સમજાયુ......પણ હવે સમજવાનો કોઇ મતલબ કેમ રહેશે રાજ દોસ્ત આજે હુ તને એક મારા તરફથી લેટર આપુ છુ આ મારી છેલ્લી અરજ વિનંતી કે જે સમજ તે,પણ એક પ્રોમીશ આપ કે આજે ઓપન ન કરતો પણ કાલે સવારના ઓપન કરી મનથી વાંચજે..........અને કયારેક યાદ કરજે અમોને,આજ તો સાંજ સુધી મારે તારા સાથે ઘણુ મેળવવુ છે શાયદ આખરી પણ હોઇ.......!

તેમ કહી મારા હાથમા એક લેટર સોપી ને સ્પોર્ટ હોલ તરફ હાલી મારો હાથ પકડીને. હુ અવાચક તેના સુવાળભર્યા હાથને પકડી થોડા ઝડપથી હોલના ગેટમા પ્રવેશ્યો.........પુરો હોલ ભરાઇ ગયેલ અમારા બંનેની જ કેમ રાહ જોતા હોઇ તેમ હજી સુધી કોઇ કાર્યક્રમ શરુ થયેલ ન હતો.......પણ અમારી હાથ પકડેલ એન્ટ્રી જાણે કેમ બધાને ગમી હોઇ તેમ પુરા સ્ટુડન્ટે સીટ ઉપરથી ઉભા થઈને તાળીઓના ગળગળાટથી અમારુ અભિવાદન કર્યુ......હુ અને દિપીકા અવાચક અમારા આજ પુરતા ગ્રુપને જોતા જ રહ્યા.....કેટલુ બધુ આ મિત્રો તરફથી મલ્યુ.કેવી રીશ્પેક મને મળી. દિપીકા થૉડી વધુ શરમમા મારો હાથ છોડાવીને પોતાની જગ્યા ઉપર ગોઠવાઇ છુકી....હુ પણ અસમજ અવસ્થામા જ્યા જગ્યા મળી ત્યા બેશી ગયો......પણ હાથ મા જે લેટર હતો તેનુ ભારણ મને આજે વધુ હતુ......શુ લખ્યુ હશે કેમ મારે રાહ જોવી કાલ સુધી.......! આમ વિચારમા કોઇ પ્રોગ્રામમા હુ ધ્યાન ન આપી શક્યો બસ મનમા એકજ ખ્યાલ

છેલ્લે સુધી રહ્યો કે દિપીકાએ મારા સાથે એકરાર કર્યો હશે કે......મારા સપનાને સિદ્ધ થવાનો સમય આવી ગયો હશે....આમ વિચારમા હુ બેધ્યાન હતો તેમાજ સ્ટેજ ઉપરથી મારા નામની પુકાર થઈ હુ તંદ્રામાથી ફરી જાગ્યો.....મને બે શબ્દ કોલેજ તથા કોલેજ મિત્રો સાથેનો સમય વિષે થોડુ બોલવાનો ચાન્શ મલ્યો.........! અને આજે મારે તે સમય ને ગુમાવવો નહતો જેથી મનને એકદમ ભાર રહિત મુકતતા ને વરીને હુ સ્ટેજ ઉપર પહોચ્યો......હા દિપીકાને પણ સાથે જરૂર મે બોલાવી તે પણ મારા સાથે જ ઉભી.........!

"મિત્રો સ્વત્રતા એ બાલ્યવસ્થા નો આપણો અબાધીત અધિકાર છે.....બાળપણમા આઝાદી આપણો હક અધીકાર છે....કેમ કે કોઇ પણ નાની મોટી ભુલ મિસ્ટેક બાળક ગણીને માફી મળતી જ હોઇ.....આપણા દેશનો કાનુન પણ તે હક આપણે આપે છે.પણ સગીર વય સુધીજ,આપણે અઢાર વર્ષ પુરા થતાજ ઓગણીશમા જન્મ દિવશે પુરા મિત્ર મંડલ એવમ પરિવાર આપણે શુભેચ્છા આપતુ હોઇ ત્યારે ભલે આપણે ખ્યાલ ન હોઇ તેમ બિજુ પણ ઘણુ સાથે પ્રવેશ કરતુ હોઇ.....એક જવાબદારી ધીમા પગલે તમારા જીવનમા પગરવનો સંચાર કરતી ધીમી ગતિએ પ્રવેશી ને તમારા પાસેથી બાલ્યવસ્થા ઝુટવીને તમોને એક જવાબદાર નાગરીકતાનો હક પણ સાથે સુપ્રત કરે.દોસ્તો આ રીતે આજે આપણે પણ વિધાર્થી જીવનનો ત્યાગ કરવા સાથે આવતી કાલથી કઈક દેશમાટે....કઈક ખુદ માટે.....કઈક પરિવાર માટે શરુઆત કરવાની રહેશે.આજ દિવશ સુધીજે મૌજ મસ્તી કરેલ તે ભુલવાનો સમય હવે ધીમી ગતી અનપેક્ષિત આવતો નજર મા આવશે.વધુ હુ શુ કહી શકુ મને તમારા તરફથી મળેલ આદરભાવ.....હંમેશા યાદ રહેશે......Now, I am going to start with my professional life... I just wish all my friends and acquaintances all the best for their future endeavors... I hope to stay connected with you all.... God Bless you....હુ મારા મિત્રો પ્રિન્સિપાલ સાહેબ, પ્રોફેસરગણ તેમજ આપણા આજ દિવશ પુરતા જી.એસ.નો ખુબ ખુબ આભાર માનુ છુ.જય હિન્દ........!

છેલ્લે આપણી પ્રોફેશર કુમારી સરોજનાજીની પણ માફી આજે ચોકકશ માગી લઇશ મેડમ,સ્ટુડન્ટ લાઇફ મા અમુક અધીકાર અમોને મળતો હોઇ તેમાના એક હક નો ઉપયોગ મે મારી તરફથી તમારા ઉપર મે કરેલ....હા હુ આભારી છુ મારા ક્લાશમેટ મિત્રોનો કે મારી વિરુદ્ધ તમોને કોઇ મારુ નામ તમારા સુધી પહોચવા ન દિધુ.....તમારા ગુસ્સાનો ભોગ મારે ન બનવુ પડ્યુ.....સોરી મેડમ........!Beautiful by Birth, Smart and Intelligent by Choice..........!

હા છેલ્લા દિવશે હુ મારા મિત્રો દિપીકા સાથે સાંજ સુધી બે ફિકર શહેરના ટોકિઝ, ચોપાટી, અલગ અલગ રેસ્ટોરન્ટ મા ધુમીને મોડેથી હુ સાંજના મારા રૂમમા પહોચ્યો.....હા લાખોની કિમત પણ ઓછી પડે તે લેટર પ્રોમિશ મુજુબ આજે વહેલી સવારે તારીખ ચેન્જ થાય ત્યારે જ ઓપન કરવાનુ મારુ પ્રોમિશ મુજુબ હુ સવાર સુધી પારાવર મુશીબતો અસમજ મનની દલિલો સાથે સવાર સુધી જાગ્યો.....ને સવારના સુર્યદેવ ના દર્શન કરી ઘણી અધીરાઇ થી લેટર ઓપન

કર્યો....... ધડીક આનંદ થતો તો થોડી વાર પીડા પણ ભારોભાર રહેતી.

રાજ,

આજે આ લેટર જ્યારે તુ ઓપન કરીશ ત્યારે આજ મારો જન્મ દિવશ છે.......જે કદાચ તને યાદ આવશે જ,રાજ તારા તરફથી મને અપેક્ષા કરતા પણ વધુ સ્નેહ પુર્વક મલ્યુ.મને સૌથી વધુ આનંદ તે વાતનો રહ્યો રાજ કે ત્રણ વર્ષનો આપણો નિખાલશ મિત્રતાનો સબંધ મને તારા તરફ વધુ ખેંશાણનો રહ્યો.રાજ તારા તરફથી પણ આ ત્રણ વર્ષમા કોઇ એકરાર કે કોઇ એવી રજુઆત મને ન મળી.....કે આપણા સબંધને હુ મિત્રતા સિવાય બિજુ કોઇ નામ આપી શકુ.જે સૌથી વધુ ગમ્યુ.....કેમ તેનો જવાબ હુ તને નહી આપી શકુ મારી મજબુરી જે ગણ તે પણ હુ મજબુર જરૂર હતી ને છુ. દોસ્ત આજે લેટર તુ સવારના વાંચતો હશે ત્યારે હુ બરોડા જવા મારા પુરા ફેમીલી સાથે રવાના થઈ ગઈ હશે.રાજ આ છેલ્લા દિવશો મારા કોલેજના કારણે બધાને મજબુરીમા રહેવુ પડેલ હવે કોલેજ પુરી થતાજ અમો નિકળી ગયા ફરી કયારેક મુલાકત થશે રાજ......તારો સાથ મને ખુબ ગમ્યો....સાચેજ તારુ વ્યકતિત્વ બેમીશાલ હતુ ને રહેશે....ક્યારેક યાદ આવુ તો યાદ કરી લેજે.......!

તારી નિખાલશ મિત્ર......દિપીકા,

દિપીકા નો લેટર મે વાચ્યો....ઘણી વાર સુધી ગુમસુન જગ્યા ઉપર બેશી રહ્યો......સાચેજ કોલેજ જીવનમા કોઇ દિવશ ગંભીરતા નથી હોતી તો આજે હવે વિતેલ દિવશોમા ગંભીરતા શેની........! મોજ મસ્તી.....જેમ તે દિવશોની દોસ્તી.......મન મોડે મોડે હળવુ કરી મારી બેગ લઈને મારા ગ્રુપના દોસ્તો નિચે ઉભેલ તેના સાથે....ખુશ ખુશાલ ભલે બહારથી દેખાવો મને ગમ્યો જરૂર...બાય બાય કોલેજ તે હોસ્ટેલ.....! મારા કોલેજ ગ્રુપને પણ છોડી હુ ફરી મારા લક્ષ્ય તરફ સરકતો નિકળી ગયો....ઘણુ બધુ હ્દયના કોઇ અજ્ઞાંત ખુણે છુપાવી ને એક હરફ પણ ઉચાર્યા વગર........! It’s the similar feeling I had when I graduated three years back… how time changes and how life keeps on moving without a pause…. People come… people go…. We laugh we cry…. Some really low moments…. Some really high…. Life is so beautiful in its own way….Really student life is best period of our life.........!

"I miss that town,I miss their faces,You can't erase,You can't replace it,I miss it now,I,can't believe it,So hard to stay,Too hard to leave it,If I could relive those days, I know the one thing that would never change"

(અગર આપ સદભાગ્યશાળી રહ્યા હોઇ એ Last Day Of My Collage તો commet મા કઈંક લખી તમારી વ્યથા ને થોડો પણ ન્યાય આપશો ગમી હોઇ તો Like કરશો શરે કરો.......આપનો દોસ્ત લાલજીભાઈ ટુકડિયા)